

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Mallorca un trimestre 1.200 pts.
Provincies un any 6.000 »
Estrany (rebutó setmanalment) un any 13.000 »
Estrany (rebutó mensualment) un any 9.000 »
Número corrent 10 centims.

Direcció: BOLSERIA, 17-pral.
Buzón: KIOSCO P. RASTRILLO
Seu -suscripcions se pagan per adelantat
No retornam els originals.

TARIFA D'ANUNCIS
PROSA O VERS
(Per setmanes y amb variació)
Plana entera 150'00 pts.
Id. mitja 80'00 »
Id. quarta part 45'00 »
Id. octava part 25'00 »
Versos de 10 versos (Décima) 2'00 »
Id. id. y id. (Quintilla) 1'00 »
Amb prosa 5 centims per paraula.
Preus convencionals amb contrats anuals.

Preu: 10 centims

Setmanari multilingüe, satíric, humorístic y defensó de sa veritat

Tirada: 5.000 exemplars

Fundadó, Directó, Administradó, Propietari y tot lo demás Es Mascle Ros

SEGONA ÈPOCA

Passió, vida, mort y equilibris de "ES GALLET"

R. I. P.

«Es Gallet» ha mort. Bon repós y bon remey.

Apesá de que quant retornarem de L'Havana y reaparesqué Foch y Fum mes calent que may, li agafás sa mania de que veniem per mataló, (cosa propi amb un animalet de fluixos esperóns) no estava d'el tot desacerat, si be, es regrés desde sa terra d'en Maceo no era amb s'intent de matá «Es Gallet» però sí amb sa seguridat de que «Es Gallet» sa moriria y apesá de ses injeccions de suero metálich que li han donades amb sos derrés mesos d'agonia, no ha estat posible allargarli mes sa vida, però... resucitará. Axi heu diu per lo menos amb so derré número y a no essé per unes petites y llunyanes esperonades que mos péga, agonizando, com que es nostro lema es, combatí es vius y respectá es morts avuy mos hauríem limitats a posarli un

R. I. P.

Diu que vol torná Gall, que vol aumentá es tamañy, que admetrá

anuncis de tots, no amb vers, sino mesclat amb salsa mayonesa y que reapareixerá per s'Octubre. ¿De ve? Si axi fos, com que llevó ja sa tractaria d'un «Gall» majó d'edad y no d'un «Gallet» petit, aquesta vegada si que no seríem tan induljents comportant que sa morís, sino que, el matriem. ¿Motius? Molts y grosos ¿Quins son ells? Algúns que es lectors ja coneixen y altres que los tenim arxivats y cantan papeles y mienten barbas,

¿Vos recorda sa fusió d'es «Gallet» y «Foch y Fum»? ¿Recordau es plante que mos fe s'hompere de s'animallet una volta liquidats es seus Corresponsals amb s'escusa de que estava cansat d'escriure y volia descansá, y es dia sigüent d'haversé separat de noltros JA HAVIA DESCANSAT y posat fil a la guya per fe neixe un nou setmanari «En Tofol» duguent sa mania de que «Foch y Fum» matá «Es Gallet» per que era mes modern, però que «En Tofol» mes novell encara, indiscutiblement matria «Foch y Fum»...

y va neixe «En Tofol»... y va viure tres mesos... y recaudá dobbés suficients per retirarsé amb ses ganancis, prometent amb so derré número, que sortiria diari, pero... ni l'hem vist diari, ni setmanal, ni mensual, ni anual. «En Tofol» no ha tornat ni tornarà.

Mori «En Tofol» (E. D. P.) Foch y Fum seguí aguantant contra viento y marea, va essé processat, va essé desterrat, va essé indultat, torná essé perseguit... y un dia, amb so fi d'evitá un segundo proceso, agafá sa maleta y partí cap a n'es país tropical, ahont per espay de dos anys menjá mamey, mangos, guayaba, aguacate, zapote, coco, malanga, y demés fruites propis de Cuba Libre... y feya dos anys que Mallorca estava sense cap setmanari humorístic, quant un dia, mentres una mulata mos contava ses hazayas d'en Quintin Banderas y d'en Máximo Gomez, sent es pito d'es carté, surt a defora d'es meu bohio, m'entrega una carta... era de s'hompere d'«Es Gallet» amb la cual ma

comunicava «que a partir del día 1.º de Enero reaparecerá «Es Gallet» y te ofrezco sus columnas por si algo tienes que comunicar al pueblo palmesano.» I s'ofieriment venia d'aquell mateix que va fe neixe «En Tofol» per matá Foch y Fum, y está clá, com que no hay plazo que no se cumpla ni deuda que no se pague, vatj veure arribat es moment de pendre sa revenje d'«En Tofol», pos ma a sa ploma per contestá a s'hompere d'«Es Gallet» y d'«En Tofol», per dirli que agrañia s'ofieriment, yes mateix temps aprofitava s'ocasió per ferli a sebre «que a partir del primero de Julio reapareceria Foch y Fum y te ofrecia las columnas del mismo, por si algo tenia por comunicar al pueblo palmesano» però no heu vatj fe, per que vatj pensá que era milló deixá fe que sa morís, abans que mataló... y ha mort... y no resucitará ni gall, ni gallina ja que d'aquí a s'Octubre, no s'hen cantarà d'ell, ni gall ni gallina y si heu próva... rebrá.

no mos haguesseu de tractá d'abusados, vos copiaríem certes d'artes dirijides per s'hompere d'«Es Gallet» a n'es nostros Corresponsals y entre elles una d'es fiel «Barbó Inquerero» (y que les tenim a sa vostra disposició) y una volta enterats de sacampaña baixa y que per devall cam feya es gallofilo, vos extrañariu d: que durant un any y mitj hajem pogut aguantá s'empatx sense dirli res, y tot, per que no pensás es públich que noltros volíem matá «Es Gallet», però si tenim sa completa seguridat de que sa moriria per que a n'aquest mon, quien mal anda...

R. I. P.

¡Pobre Gallet! ¡I amb sa cresta tant vermeya com tenia quant publicá alló de «Es Gallet» te vida propia y no sa morirá may... Mos feya compasió sentirlo escainá, igualment que llástima mos fe s'hompere, quant saberem que va oferí a n'es seu barbé, «un retrato d'Es Mascle Ros que es seu nin tot lo dia

hey juga p'enterra.» ¡Que es de vé que en torná veis feim cadufos!

I quant sa temé que aumentavem es tamañy tot duna ja, profetisá que feríem uy... y hem fet una imprenta. I vol essé es qui ha introduhit sa caricatura mallorquina... y noltros la fundarem, I diu que per s'Octubre admetrá anuncis, no amb vers... y es amb vers que noltros hem conseguí creixe. I diu que ha guañats quatre dobbés demunt sa política, (Toma tripita) y que s'hen va a veraneá (de verano) y que sa repartirá ses ganancis amb sos seus benafactós (¿son moltes?) y regularment, a igual que es plante de sa fusió, sa retira a descansá per que está cansat... (de perdre pessetes) y descansará en PAU... en PAU descans... descans en PAU.

I per acabá, preguntaré a n'es lectors que s'havien pres amb serio aquella broma que publicá «Es Gallet» diguent «que tenia vida propi y que no sa moriria»

Requiem scat in pace
Non cantabitur gal-lus.

¿Que l'he mort o no l'he mort? --- No l'he mort, l'he deixat fe que se morís

Es Mascle Ros

No se puede ser galantes

Y, no obstante hay que serlo. Hay que mostrarse corteses y deferentes con las señoras y señoritas, para algo nos hemos aprendido de memoria las prácticas de la Urbanidad que nos lo aconsejan. Cederlas la preferencia cuando suben al tranvia, cederlas la derecha y el mejor paso al cruzarnos con ellas en calles o aceras; cederlas el asiento... (menos en los autobuses.)

Todo, todo esto y mucho más debe ceder un caballero a una señora; un hombre a una mujer, un varón a una hembra, y, en fin, todo el que vista pantalones a toda la que lleve faldas; faldas, ¿eh?, o faldillas, no sotana o cosa parecida, (no vaya alguno, sediente de ceder, a tomar un cura por una mujer.) Amamos la cortesía, somos amigos de guardar y tener para con el sexo débil toda la posible deferencia y galantería. De un simple acto de deferencia, viene a veces una sonrisa, primero; luego, en orden correlativo un apretón de manos, una cita, un flirteo, un beso, un abrazo...

Como, pues, dejar de ser corteses con las mujeres si ello nos brinda gratuitamente tan deliciosas ofrendas? «Devegadas per obtenirls costa molta suó y se correspondent visita a un especialista» Protestamos pues, de que en los Autobuses que llevan imperial no sea permitido a los pasajeros el ir en la plataforma como lo es, en los Autobuses (no llevan imperial) de la línea de Circunvalación. O en todos o en ninguno, de haber inconvenientes debe de haberlos lo mismo en unos coches que en otros, no vemos el porqué de semejante imparcialidad o preferencia por los pasajeros que viajan en unos u otros coches, ya que todos pagan con igual moneda, ¿por que iguales no ser?

Podrá decirse que es mas lógico y estético el ir desalojadas las plataformas. Conforme; hasta de los

tranvías veríamos con gusto desapareciese tal abuso.

Lo antiestético y nada lógico es que la Compañía de Autobuses de Barcelona, S. A., autorize el abarrotamiento en las plataformas de los coches de la línea de Circunvalación y no permita vaya UN sólo pasajero en las de los coches de las demás líneas. ¿Es por el mero hecho de llevar los coches imperial? No lo admitimos. Puede señalarse el número de viajeros (como en los tranvías) según la cabida de la plataforma.

Pensemos en el efecto que daría una disposición del marqués de Foronda permitiendo viajar en las plataformas de unos tranvías y no en las de otros por ser aquellos mejores chicos que estos, o por llevar imperial unos y no los otros. ¿Que haríamos? Firmar la papeleta de loco peligroso a favor del marqués y protestar como ahora lo hacemos con los autobuses por implicar tal incomprensible anomalía una parcialidad que no debería de existir y, lo que es peor no se puede ser galante.

Viajaba, el que esto escribe, en un autobús con imperial. Subió una señorita y, por estar ocupados todos los asientos tuvo de nuevo que descender. Al disponerse a hacerlo (el cobrador hallábase en el imperial) abandona su asiento un pasajero que tenía ya billete y, muy galante, se lo ofrece (el asiento, no el billete) a la señorita que lo acepta, agradece; el pasajero pasa a estacionarse en la plataforma. Baja del imperial el cobrador y, al ver al pasajero que tan galantemente mostróse con la señorita, le saluda con estas verónicas:

— Señor, tenga la bondad de bajar. Está prohibido ir en la plataforma.
— Tengo billete.
— No se que decirle. El reglamento me prohíbe permitirle vaya en la plataforma.
— Repito que tengo billete. Veálo.
— No haber abandonado su asiento, ha de bajar.

—No bajaré.
—Bajará.
—Bajaremos los dos, a trompicones.

El cobrador que era pequeño (1) y no se veía con ánimos de aguantar la tempestad que se le avecinaba, máximo al oír aquello de «trompicar», tiró de la campanilla, paró el coche, (de tener lugar esta escena en un tranvia, ya vemos al conductor empuñar la manivela y liarse, con su compañero, a manivelazo limpio con el irreductible pasajero) llegó un revisor, un urbano, no llegando la sangre a inundar la Plaza de Cataluña por convencerse el pasajero de que tenía que descender del coche. ¿Eh.? ¿Cuándo, mejor que ahora, para que encaje bien aquello de: bañut y futid? sea usted galante con la mujer y, verá, verá...

No será esta la última escena que se desarrolle mientras no se establezca la igualdad de viajar en ambos autobuses, y quizás con mas trágico epílogo.

A algún galante veremos que, después de perder su asiento y los centimos del trayecto, ir una «quinceña» de veraneo a la Comisaría del distrito.

El tiempo lo dirá.
Barcelona, Junio 1923.
MORABITO

(1) Axó no vol dí qu'its petits siguin covards. En coneix de ben petitóns y els tenen just arisóns.

Per diumenge dia 8

Tant pajés com ciudadá acudirá á sa corridá que bons matadós heyá y es Foch y Fum vos convidá ja que de veure será.

Manoló Belmonte,
Pedro Pouly,
Rosario Olmos.

Es carré d'es Sindicat

Mallorca arde en fiestas. Ets Ajuntaments no duen altre curolla, que alegrá es vecindari, votá cantidades per festes de «posalesme aquí que no duch taxaca» y especialment es nostro Consistori que sa fa trossos per embellí L. M. N. Y L. Ciudad de Palma, que amb ocasió de sa festa d'en Ramón Llull, ha posat s'olla gran dins sa petita. Jardíns per s'escalonada de la Seu, jardíns per Sa Glorieta, jardíns p'es pasetj de Sagrera, jardíns p'es carré de Palacio, jardíns per sa Plassa de Sant Francesch y bassiots, fanch y porqueria p'es carré d'es Sindicat, cuyos vahnats pacífichs y perjudicats no los queda mes remey que arromangarsé fins a n'es jonois per sortí de caseua, o armarsé d'unes chángares, unes ales, un aeroplano o be cual-sevol altre invent con tal de no havé de trepitjá sa porqueria acumulada a dit carré, foco d'infecció per óbra y gracia d'es mateix Ajuntament que tant prest sa passa p'es cap de sembrá una moraduxera a devant Sant Francesch com ja l'hey te plantada.

Y es carré d'es Sindicat segóns diuen es llemugas, está d'el tot apropiat y lo bastant abonat per que si sembrin lletugas.

Trist record

Jo record ¡oh trist record! Jo record amb gran doló jo record sense conhort que sa teva ilusió m'ha d'arribar a la mort.

Jo record a s'inclemensi de sa tenre ingrátitud record haveri perdut s'alegría, sa salut y sa llum de s'esperiensí.

Jo record ma desventura, la record amb gran frequensi record sa teua hermosura amb moltíssima amargura ja no heyá remey, pasiensi.

Jo record sa meua infansia quant vivia tant tranquil record sa meua ignoransia quant vivia a la abundancia d'alegrías dins un riu.

Jo record ma juventud, la vivia disfrutant, jo record, vatj recordant de que m'estava burlant d'home per amó ventsut.

Record amb gran sentiment sa meua poca cultura, record qui era un ignosent cregentmè essé un valent y no tenia bravura.

Record de la primavera d'aquest molt glorios estiu, record qui una fogatera ensengueres pu... setera que es meu có quedá caliu.

Record un poc mes envant quant tot avaná al corrent, record m'estaves pintant amó que estava brotant com brota s'aigo al torrent.

Jo record sa falsedat que ma duyes amagada, record nineta adorada de que tu no m'has pagat amb sa moneda tractada.

Jo record hermosa nina sa teua infidelitat,

record m'havies pintat un llum, una claredat cual sa d'estrella divina.

Jo record y ma fa mal no heuria de recorda, record que hem vares clavá hasta es mánc d'es puñal y hem vares asesiná.

En fin, jo record garrida d'aquell teu amó finit, record que a la meua vida una pena la convida per jeure dins el seu lit.

Santañy 1 Juliol 1923.

De Esporlas

Estimats lectós; ja hem passat Sant Pera, ja hem vist en Charlot, es toros y es toreros o sean los diestros del valor, heu dirém axí ja que la major part estaren carregats de pó, y mes asustats que un pollet quant acaba de néixe y figurauvos que abans d'amollá a n'es bou ja ni havia que ses seves cames pareixien fuyetes d'abre, un día de vent fort, y axó que encara estaven darrera sa valla, amb una paraula, si en Biel Charlot no los hagués animats, varios haguesen pogut fe testement ja que sa posaren amb perill de passá d'aquest mon a s'altre tant y tant grós era es susto, però p'es qui no heu tenien sa pell era molt gustós quant havien d'aficá ses banderilles a n'es bou que sa posava cap baix per envesti, ells amollaven ses banderilles en terra y fojian però a mes de 50 kilòmetros per hora y en doble y tots basaren sa valla y si no feyen mes via, era perque es sen motor no poria da mes revolusions, ni permetia mes marxá.

Peró també ni hagué que amb sa seua sanch torera s'abordaren a sa fiera y heu feren de lo mes be, va essé en Toni es berbé es qui milló va quedá y amb un valor verdadé es-segón bou va matá. En Viles l'acompañá com a primé matadó derrotant molt de való es temps que va torea y a tots mos va demostrá que no tenia temó.

Perdonau... un servidó conegut, Toni Salvá.

Nota: La setmana qui vé vos parlaré d'un que ma vol da a Penita, Corresponsal.

Nota d'es Mascle Ros:

Mos hi heurá de du a tots dos. Axí heu fan es mals pagadós,

D'Artá

S'asunto de na Magdalena Carrerona y n'Ayna Tenrrum com es natural es sa comidilla del dia, ja que per tot es poble no sa parla d'altre cosa mes que de ses obres y miracles d'aquestes dues calamidades. Noltros conforme prometerem, hem procurá diariament adquirir d'atos de sa seua borrascosa vida y creismé que de cada día s'en descubreixen de nes.

Referent a lo que diguerem de na Magdalena quant parlamem d'es señó d'una cantidat, avuy mes ben enterats vos dirém que aquest pobre señó li doná trescentes pesetes perque llogás una caseta de recreo culográfico en el Terreno o Porto-Pi y quant ella tengué tal cantidat sa despedí d'es señoret a la francesa y si te he visto no me acuerdo ya di na Magdalena que per cert va disfrutá part de s'espresada cantidat amb altres queridos que per Palma li mataven ses pussés. Y perque sa veji que aquest chascarrillo es sa veritat, sols dirém que mos ho contá un individu que sa va enterá d'es fet per sa mateixa Magdalena y que per Palma disfrutá de sa mencionada cantidat dotse pesetes, que li va entregá ella com a regalo despues d'averli entregat es seu palacio gratis y sense condicions de cap clase. ¡Jo que bufes Pinyó!

També hem sabut que quant un saltave a dins es corral a ses altes hores de sa nit, tengué sa mala part de caura dins ses piques de rentá y per sert en sortí bastant lastimat.

Y per colmo de tots els colmos, hasta s'ha sebat pes mateixos delincuentes, que no sa porien agontá de riu, quant mos ho contaren, que un vespra que na Magdalena manibrava demunt es llit, n'Ayna feya lo mateix demunt un matalás que al efecto posaren en terra y aquest vespra es fandango segóns conten era grós.

Com veis pues, sa vida d'aquestes dues penya ileus es tant interessant com escandalosa y es precis que ses persones honrades y es veinats heu posin remey, perque de lo contrari no sabém lo que pasará. Y axí que encara en sabém de mes farestes, però les reservám per altres escrits que publicarém.

Es públic en general condena aquets bochorrosos fets y ses dues perdudes no son defensades per ningú mes que per jent de força y de presó y varios panderos que les esploten se boca senza dents y que voldrien que aquest negoci continuás sense sa mes petita dificultat.

Nota: Setmana entrant asunto sensacional. EL CANALLA, veientse s'arruixada fa amenasas, o fa amenasas.

fectament y entonces voreu que tots son iguals ellas y ellos.

Alerta butxaques idó y fins un altra día.

Juan Vicente

(Continuará).

Radiolegrama de última hora: Grupos rifeños invadido brutalmente «La Macarena» y zona de Triana. Sultana último batrio comete Harem increíbles desmanes. Preparado Tercio, artillería ligera, tanques y aeroplanos pácificar territorio. Gran ofensiva próximamente.

Ven y Ven.

De Capdepera

Dimars passat 26 Juny, una fracció o ana part del partid Marchista de Capdepera sa pessá p'el cap de fé una expedició y per avuy sols dirém, que les primeres hores del senalat día, sa corria la bola que anaven a fe un diná amb honor a Sant March, a nes Restaurant Ca'n Pique Fort, ses plajes, però noltrus, no creim que fos amb honor a Sant March, perque no eren tots Marchistes, com tampoch va esser el diná a Ca'n Pique Fort, sino que va esser al Restaurant Ferruché, Restaurant al natural, (axí m'agrada), y no poguent allergá, sols dirém que els Marchistes, o Marchastes o Marchayres o Marchandos (que p'el sigüent cas es igual), y mes parlant el xemporrat, qui es brut amb vocablos. Sa posaren amb Marche, Marchánt a una marche regulá, el temps que foren a la vista, are amb quant a per Ferruché, no sabém es marchandos amb quina marche marcharen, sols sabém que p'el poble feye una caló exsesiva y que s'oló, o sia sa ventolina era com a tremontana, mos venia de sa part de Ferruché. Salud y sort per porerné fé, moltes y gróses, axó si no es Catalá está molt clá, y com deya sa Gitana al Gitano com sa despedien: Que Dió te ampáre y te bendiga, te dé zalá y mucha juerte.

D'INÇA

Sesió Municipal d'es dissapte de Sant PERA de l'any 1923.

Son moltes ses mevas ocupacions y a pesar d'axó mi teniu enterat de que algo anormal deu subsehi.

Anit, assisteixen s'Alcalde y 11 señós Concejals, un dato que corrobora a n'els meus viticimis, pues son varios los que unicament assisteixen, quant los interessa un o altre asunto particulá.... ¡ALLA ELLOS!

Venen sollicitus y entre ellas una de los Freres Franciscanos cuya petició motiva discusió que promou el señó Rayó basantse en rahóns que esposa aconseyant a sa Corporació que molt antes de permetra lo sollicitud estudi y el asunto a fondo pues lo considera ilegal.

El señó Durán (y no mos dona cap xasco) s'esforça per demostrá que deu autorizarsé tota vegada que ells heu comanden.

Intervenen los señós Truyol, Pujadas y Pujol y a proposta des primé, passa per informe a los Abogats de sa Corporació.

Después asunto favorito, adquirir un solá vehinat de ca l'A. O'N Bernat Domingo per edificá nova carnicería ¡que bona falta mos fá!

Intervenen los señós VISELLACH proponente; s'Alcalde proposa sa compra; los señós Pujadas, Durán y Riera s'oposan de moment, uns per falta de datos per dictamen de sa junta de Sanidat, altres per sa insuficiencia des local a cuya insuficiencia si suma el señó Rayó considerant no basta per sa mitat de los matarifes.

Los Señós Pujol, Truyol J., Payeras y Truyol A., abundan per sa compra y novament el señó Pujadas tracta a fondo sa cuestió y se mou tal algaravia, que intervienen a un mateix temps varios concejals, es públic y los campanillazos de de sa Presidencia.

Novament el señó Truyol J., el señó Pujol, y el señó Armengol intervienen, aquest darré, dadas las sevas explicacions calma los ánimos exitats.

Se passa a votació y acordan sa compra per majoria.

A proposta del señó Riera acordan pagar sa lactancia de una criatura a un pobre necesitat Inquero.

El señó Armengol se interesa per una subscripció populá a favó des pare del desgraciát soldat Juan Dalmau y el señó Rayó amplia dita suscripció a los demés perjudicats quedant per estudi y prou per avuy.

FUT-BOL

Partit amistós segóns TEAMS Atlético y La Costansi numerosa concurréncia lo presensia.

Forse, equilibrades y a pesar de grans esforsos termina sa primera part empaté a 0. Fatj constá que s'Atlético incurreix en PENAL y los locals no lo tiran.

Segona tanda y continua es joeh igualat, La Constansi incurreix amb PENAL y Atlético tira a quenta ropa y es Porteret que se va convirtiendo en PORTERASO, para majistralment y fineix empaté a 0.

BARBÓ

Nota: Setmana entrant asunto sensacional. EL CANALLA, veientse s'arruixada fa amenasas, o fa amenasas.

Estám curats d'espants y mos tróba desmamats.

El GENERAL BARBÓ en funciones.

¡¡VIVA LA PEPAA!

Llorens Beltrán

PLATÓN

Cuant es Platón provartu estáu ben cert y segós que ja no voldreu res pus ja que l'ensaboriréu y are s'estiuéu quant suéu un bon Platón demandá y creismé que l'alabau ja que es cosa de primera y que el gran Platón impera vos promet que declarau.

Fires y Fiestes a Manacor

Hey anarem, Es es dí, es tren mos hi dugué, apesá que a San Juan sa renegás però, arribarem encara que amb retrás.

A s'estació ja mos digueren que en Boira no heu pujat y per axó desistirem d'aná a enferinoar-mós a Santa Sirga, ja que ses carreres de cavalls sense competencia, per noltrus no eren tals carreres. Mos enterarem d'es perqué en Boira no heu pujat a mená en Monpié y resultá de que, com que en Boira es mes maniatich que el Divino calvo. (Rafael Gómez «Gallo» q. D. g.) sa vespera de sa carretera mentres es missatge feya es cavall net, en Caldentey, es posá a resá una part de rosari a devant es cavall perque guañás y amb motiu sobrat en Boira va pendre manies de que si corria, cualcuna de grossa ni suc-sahiria.

Emtrám a Manacor y habia que ver es carrés artísticament adornats, pero lo mes digna de aplaus, era es tros de carré d'es pobres o sia es carré de sa casa mortuoria d'aquell animalet que E. P. D. Amen.

Ses carrosses, be de tot, menos aquella que representava sa tortada de sa pnieleria del hijo adoptivo de Manacor, ja que a s'original, hasta s'electricidad sa negava a alumbrar ó

Manacor estava encés en fiestas. Manacor estava apagat perque s'electricidad es tan renegada com es que la rejentan.

¡Ses fondes? Estibadísimes, abarrodatísimes. era alló de formar cola per poré arribá a un plat de sopes clares.... y menos mal que a darrera hora poguerem xupá ets ossos a un pollastre rostít y amb molta pópa. ¡Cuanta jent! ¡Cuanta festa! ¡Cuanta de jiro! ¡Y tot perqué? Para la vejez. ¡Molt bel para el pájaro, ¡Bravo! Per Mossén Rubí. ¡Malorum! Axó no vol di que el Señó Rubí no so maresca, però que l'hey dediquin es mateixos que demá heurán de votá sa reforma de s'article 11 de sa Constitució, es ni mes ni menos, que el beso de Judas. Pero.... ¡que caray! Vots son triunfos y lo prometido es deuda.

De ses carrosses, sa que mes mos cridá s'atenció va essé sa presentada per s'Ajuntament. ¡No vos ficzareu an b aquell moix negre que estava demunt sa taulada? ¡Que significava alló?

Ses veritats son amargas però sa veu de moment de que tot Ajuntament sol teni ses unglas llargas per rapiñá de valent.

Y s'Ajuntament, Manacorí ja heu posá es moix negre amb aquesta intenció, amb so fi de presentarse a n'es poble tal y cual es, ja que a n'aquest mon, mos hem de presentá per lo que som.

Hey havia tothóm, tothóm.... menos es populá Mitja Bota. ¡Ahont es en Mitja Bota? Mos digueren que estava ausent,.... que s'havia ausentat... o que el vien ausentat. Mos n'enterarém y vos posarem al corrent, contantvos hó tot fil per randa.

Y a sa devallada un automovil sense frenos... ni bruixula, seria la una y mitja quant mos retornava a Ciutat, y a n'es cruce de Sineu, heu veim una assolada de garbas.... y cualca cosa mes, bon profit, partim amb direcció cap a Inca y mos trobám baix d'es campaná de Montuiri, voltám vice-versa y es cap de mitja hora llarga de voltá a tota máquina, mos trobám a darrera es campaná de Montuiri altre vegada, partim per l'esquerra, y despues de fe molts de kilòmetros cregut d'havé trobat Algaída per pendre rumbo, mos trobám a sa plassa de l'iglesia de Pina y camí de Son Gat, voltám en sech, y a la fi sentim tocá sa missa primera a Algaída.... però no mos hi aturarem perque anavem curts de gasolina.... y a les quatre y mitja donarem fondo a sa tercera capital d'el mon, (Londres, Paris, Can Tunis) y arribarem sanos y salvos, perque estavem amb gracia de Deu y excolmulgats p'el bisbe.

Si axó es un divertiment que baje Dios y lo diga. Heu passarem malament.

Es cleró acertadament ja heu diu be, que Dios castiga.

¡Pobre pajés, l'hondemá quant degué aná a recubi ses garbes! ¡NO PLORIS! ¡NO PLORIS! (1)

Es Mascle Ros,

(1) A n'axó es lectó no heu entendrá, però que heu demant informació detallada a n'es redacció de s'autonóvil y veurá.... o onto en la Sociedad.

Un tipo Lluchmajoré

Vos donarém a conceix a aquest subjecte de bon caracte, de bona postura, de molta barra y de mala fama, un tipo que ha estat socialista y are perque es liberals envernissats o sien es de La Forca li han promés que seria es conserje de sa lloriguera de sa Plassa Majó, s' ha jirat sa capulla com es pops mosquits y no heu-yá manera de ferló torná verm y ja que per dobbés seria capus a ballia la rumba a devant un miray y amb sos peus dins un bassiot.

Quant mos donarem conte d'es canvi de casaca, no mos extrañá jent, tota vegada que du escrit a n'es front lo que és, lo que ha estat y lo que será y a cualsevol que el conegue així com el coneixém noltrus, no li extrañaré que per una plassa de conserje a La Forca, sia capús a jirarsé no sa capulla, sino inclús sa buedellada si preciso fuere.

Idó aquest bailarín, muñeco, o lo que vulgueu dirli, desde que s'establí a cert café que ha deixat are per aná a La Forca, y entablá relacions amb sos llamps forcats que heu habiten, tirats dins es vici, beuen, jugan, van de nits, tot jent depravada y habiten per certes cases, (ignoraré lo que heu fan però heu suposám) y....

es llegím petit no' s corca es sorti be de sa fló. ¡Saps perque series bo si es bañams no fessen po? Per conserje de La Forca.

R. Telegrama urgente.

Alcalde acabado dinero deja Plaza sin barrer cosa que ha costado mucho dinero y si necesita fondos acuda a D. Policarpo Garrafón calle Botella Número Tapón.

S. T. A.

Estellicóns

De Son Servera

No porém doná detalls concretos motivat que es nostro cronista sa vé obligat a focá el dos, degut a que tenia un ou picat y ets altres a punt de néixe. Lo que mos queda a dí es que es llums d'es coquevetés hasta s'apagaren d'asco que tenien d'alumbrá tan indecent festejo a damés de dirvós que aquell vensis que aguantava s'artística enemada, supós seria mes apropiat per fermá sa segada que féren ets empleats d'es poble a salto de liebre.

Amigüto Juan Petecari, dispensámós y si be anomanaren ses galletes de devés cateua perdón te pedimos però deixamos fe lo que Deu mos doná y que tu heu volies doná a n'es moix.

Quant mes tranquils estavem, prenguerem jelat baix es tinglado de Ca'n Teula y sentírem es trequetrech y cregut que era un aeroplano que mos visitava sa colosal festa escudellena, alarsen es cap y poguerem d'striá que éren unes famelletes que mos obsequiaven amb cloveyes de vallana. Uns cuants manacorins que vengueren per veure sa festassa, demanaren ahont sa feya y unes cuantes hembras los enviaren a sa plassa y cansats ells y cregut que era una farsa, prengueren cap amunt y caminito alante y que lo digan ellos y per mes porcada, penjaren un pobre pollastre el cual va essé víctima d'una garrotada Tome nota la Sociedad de Animales y Plantas y per acabá sa festa, qui fe es pet mes grós va essé es nostro ros paisano el Hojalatero.

Como te he visto San Juan Degollado, Como te veremos San Agustin, Juan Pueblo.

**

D'es Vivero

A n'es trast d'en Xesquet situat a dins Son Amaté sa celebrá un banquete consistent amb una ollada gran de caragols cuinats p'en Suba y heu fe de primera, tothóm s'hen xupá es dits y d'els cuals ni hagué tres que si presentaren amb sa galleta posada y ses mans buides y no es que estassen desmenjats, pues hasta ets aubercochs verts sa menjaven.

Xesquet un'altre vegada sí caragols vols menjá, no et descuidis de posá sa taula ben arretglada, tots quebrán a sa rotllada y hasta es Hembrins que heu vendrán a pegá sa roegada.

Un que menjá earagols

Pregó! Diumenje sa trobá per sa carretera una clau d'automóvil y es qui acreditá essé es dueño, pot aná a recubirli a n'es Café C'as Lloro, ahont l'hey entregará mediand dos reals que heu férem de gasto.

Corresponsal

De Palma

M' ha arribat a ses oreyes de que a un carré de Palma, heu passent coses grosses, es dir, grosses pes qui tenen part interesada.

Tota clase de persona que estiga dins aquest carré pot aná per avall y per amunt, pues es natural, perque heu ha costa.

Mes detalls: Hey passa es trailvia, carros, autos y bicicletas; motos y motorístes; Es nom d' aquest carré és (no vos diré, pensau lo vltros,

**

De S'Araval

Un qui heu va veure

Es día de Sant Juan, vatj teni ocasió de veure ses dues famellás mes orgulloses d'es poble, burlades p'es seu mel-y-tar, ja que s'assegueren una devant s'altre, éll s'assegué a darrera una d'elles y amb señas parlava amb s'altre però cap de ses dues el sa pogué fa seu.

Y a ses dues jovenetes que es cansaren d'esperá los comprassen vallenetes.... bon rollet los va comprá.

alguns detalls, per sebreró sí.) Sa primera lletra es «O» y sa darrera es «S», tant lletjit en mallorquí com en castellá.

Mes detalls encara: Hey ha una chocolatera, per sert molt anomenada. ¿Encara no heu endevinat?... Idó escoltau un poch mes: Hey ha un «Porch Blanch», el cual está amb algunes persones que no son tan geloses com éll, i per lo tant indignes de sa seua compañía.

Aquest «Porch Blanch», s'altre día de pagés, devés mitje nit, (heu sé de bona tinta) volia botá sa parret des corral...

«¿Qué's aixó, tant de renou? diu éll. (No es «Porch Blanch», sino es mascle d' es «Porch Blanc».) Pues son casats per... devant l' iglesia.

«Ale dorm; és es porch blanch des veinat, q' e fa renou. (Digué es verdadé «Porch Blanch».)

Ara supós que ja sabeu aquest carré, idó ara que heu sabeu vos diré algunes cosetes més, un'altre setmana, si veitx que els interesats d' aquest escrit no n' han fet cas.

Cuidado en so fe llevá taques incógnites, a algunes persones. ¿Heu has sentit tú, «Porch Blanch?»

Un que no ploré en cap d'elles ni menos en sa verdadera «Porch Blanch».

**

De Deyá

Es día de Sant Juan, vatj teni ocasió de veure ses dues famellás mes orgulloses d'es poble, burlades p'es seu mel-y-tar, ja que s'assegueren una devant s'altre, éll s'assegué a darrera una d'elles y amb señas parlava amb s'altre però cap de ses dues el sa pogué fa seu.

Y a ses dues jovenetes que es cansaren d'esperá los comprassen vallenetes.... bon rollet los va comprá.

Un qui heu va veure

**

De S'Araval

A n'es carré gran ni tenim dues que s'han donat inyecciones y sa mare que es una foch colgat, está que el dimoni la s'hen du perque no pören trobá verdelor que vulga fe níu amb elles y per axó, tot lo día y tota s'anit, s'esbraven y tiren es veri criticant es vahinats.

Ben en conte les tendrem a ses mossones siurell y prest les socorrerém hasta es pel de.... sa coua.

(Axó no se vé però es veritat y heu hem de fe veni be per forsa.

Dues grans y una prima

**

D'es Secá del Real

(Retrasat)

Lo que es aquesta jent d'es capell voltat, ni heu poren consenti amb so ball d'afarrat y per axó es que es verro negre amenaassa so desputat fies de la Purísima si van a n'es ball, però no si van totes sóles y a les fosques es vespre a v. sítarilo, y hem de fe a sebre a n'aquestes estuques d'es carré de Puigpuent, que a n'es ball no heu negres, ja que t'í som nats a Mallorca.

Molt alerta amo xorrá o vos durém dins sa soll y allá vos ferém ballá lo que se diu de capoll.

«Iris»

Hem rebut es primé número de sa Revista d' actualidades «Iris», de la cual n'es directó es terreno bon amich D. Abilio Verdera y a la cual abundan es clichés de bon gust y s'informació interesant.

Entre altres fotografats, presenta s'alternativa d'en Rosario Olmos, una plana central amb sos tres matadós que diumenje día 8 han d'actuá a sa nostra Plassa de Toros, es populá Vallejo, sa tiple cómica d'es Lirich, varios clichés de foot ball y un rosari de noticias interesantissimas que forosamente han d'essé lo que ha d'aboná es terreno per crearse «Iris», un camp progresiu, tenguent llarga vida que es lo que li desitjam.

Establím es canvi.

**

De Solle

S'altre vespre passant per devant es Cine Victoria uns cuants joves seduïts per un anunsi de sa plassa que deya que heu porien aná a veure patiná gratis, acostumats a entrá de górra quant son a s'entrada d'es cine, los féren veure un lleterero que deya:

Caballeros, 6'10 plas, Señoritas, gratis.

Axi que domés heu tenien entráda es caballeros pagant y ses señoritas sense pagá, vol dí que ses casades, no porien entrar ni pagant ni sense pagá. ¿Será que s'Empresari traba que ses casades fan oló de bacallá a la llauana?

Heyá cada tio vivo

Un pobre errat do contes

**

De Son Sardina

Sa Junta Recreativa convida tot es poble a sa festa que celebrará diumenje ahont heu heurá corregudes a potó y veurém qui corré mes fort per guañá es cunis y es pollastres, hora-baixa carrerés de cintes amb les cuals han tret es sebre ses Sardines y es vespre.... jare ve lo bó! heu heurá ball de sala, ahont heu acuu-

dirán moltes famelletes y pollos esterns que segurament durán mes casera que es Sardinés els cuals son mes frets que jel.

També sa Junta Modernista vos convida p'es ball de sala de día 10.

Ses dues Comissions volén es poble alegrá y no anirán de rahóns y vent amb popa anirá.

Corresponsal

**

Arraval Catalinero

Amb so fi de que no páguin justos por pecadores, quant sentigüem parli de monicipals que frégan es garrot per sa pared, enterauvos be de sebre qui son, ja que per la Sala heyá mar de fondo, d'ensá que s'han enterats que es colomi de casta grossa y es seu inseparable, en veure passá atlota, amb so garrot li tócan es cul d'es pool o de sa panera.

Y aixó es urbanidad s'Arraval ja está arretglat.

Nandu de Llufriu.

**

Aperitiu

Palo Garau tothóm beu un poch abans de diná ja que es lo milló que heyá y es dia que el provaréu creismé que l'alabaréu ja que tota sa jent diu que aquest es s'aperitiu que no vos pot fe may mal, es un Palo sin rival y molt mes are s'estiu.

Corresponsal

Super

Forn de Plassa visitáu si acás anáu de vetlada. Vos promet que una ensaimada bonísima allá heu menjau sempre que vos hi aturáu y molt mes are s'estiu ja que a passatjá sortiu tant macles com ses famelles. Es camuyá d'en Canellas provaluó y vos distinjú.

Corresponsal

Provauhó

Sa Fonda de Solle fa a tothóm sa competencia puesto que cobra a conciencia s'imitable menjá que vos serveixen allá y es dia que heu provaréu, clients de la casa seréu y no admet cap discusió que es serveix de lo milló y no vos na queixeréu.

**

De Campanet

Campanetés at

Tothóm vol treure s' automovil d' en Ferrá per poré aná a pasetjá.

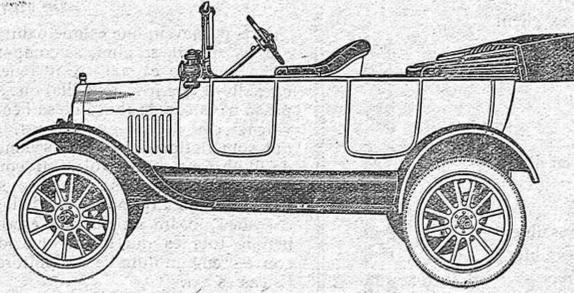
RONORO

—Hont vas tant determinat?
 —Vench de comprar una botella y vatj a ca sa famella.
 —¿Qui és es malalt Bernat?
 —Tots son malalts de salud es que hem frecuantan a jó, de morí no tenim pó y a mes, estich convenut que tantsols malalt está qui vol; aquesta botella ta fa obrí sa pipella.
 —¿Quina medicina heyá?
 —**Ron Oro**. Es sa medicina que evita ses malalties, que et torna ses enerjies y que tot mal t' endevina. Es aixó ja lo milló que per un tisich heyá y si es un que estiga sá també sol alabarló, així que sa meua nina cuant sa troba malament, ja m' envía de moment a comprá sa medicina que es cosa recomanada, sa botella cordellada que aviat es mal t' afina.
 —Y una copa que no basta per un malalt aliviá?
 —Peró d' ensá que en **Ferrá** amb s' anunci ha tret sa pasta, convé comprá una botella, pues ta regala un billet y un auto molt curioset que per cert ja està amb capella, amb sa rifa de Madrid el pots treure y ja veurás si jo el trech com tu vendrás a pasetjá y amb profit.
 —¿Vol dí regala un billet?
 —El dona amb cada botella tant si es mascle com famella y si no heu creus, enteret. Y ja ta pots figurá de que la jent enterada está tota entusiasmada

pes **Ron Oro** d' en **Ferrá** pues s' hen fa un despatx grandíós que no es pot imaginá.
 —Peró un auto regalá es negoci ruinós.
 —¡Ca homo! Es qui molt guaña amb s' abundancia de client, pot doná un bon tant per cent puesto que sa jent tacaña, molt poch negoci ferá y es **Ron Oro** fa negoci ja que t' hen pot vendre un cossi si es que l' hey vulgas comprá.

cuant **Ron Oro** comprarás amb so sorteo entrarás axi que a mi hem diu el có que s' automovil treuré que es per cert una xeripa que creumé a mi, fuma amb pipa y amb éil ma pasetjaré.
 —No hem quedarás mes remey que haverné d' aná a comprá.
 —T' assegur que estarás sá, fort, gros, robust y vermey, Y es billet has d' etsijí perque es un auto que heu paga

en **Ferrá** no'es queda curt ja que **Ron Oro** vol vendre y dispost a alegrarmós, d' **auto** vol provehirmós y forsats s' hen vol despendra. Jo ja tench mitje dotsena de botellas cordellades que amb salud les hem buidades y sols queda aquesta plena. Totduna que arribaré anit a ca sa famella, sa sentencia a sa botella será molt bona de fe, hen bevém una copeta, mos posám calents d' oreya y si agafám mitja beya fatj riure sa famelleta y si s' automovil treim, llevó **Ron Oro** beurem y amb ell mos divertirem y sabrem lo que mos feim.
 —Es per demés, en **Ferrá**, per fe clientela es el Rey,
 —Com que ven un Ron de lley axó no t' ha d' estrañá. Pues si un altre el fabricás també negoci hey fería.
 —Peró may li arribaría.
 —Pot sé que no li arribás pues ja du sa delantera y es públich ben convenut elojiarlo ha sebut vejent que heu fa de primera.
 —Axí es de que hen beurem lo que sa diu a **granel** pues no heyá **Ron como él** y s' automovil treurem.
 —¿Que mi deixarás colcá?
 —Si heu vol sa meua famella.
 —Jo compraré una botella d' es **Ron Oro** d' en **Ferrá** y et promet de que el treuré.
 —Si tu hem convides a mí si el trech hey podrás vení.
 —Si que ta convidaré, y arribarem a Llubí.

Maem diguém; ¿Ahont nirá's cuant bon Ron vulgas comprá que allá no hey puguis trobá **Ron Oro**? El trobarás per tot y no es cap misteri, a un Colmado, un Restaurant y hasta en vendrán al instant a cualsevol potecari ja que es molt acreditat y hasta es metjes el recepten y a n' es **Ron Oro** l' accepten com a Ron privilegiat. Y per demunt tot axó

y que cualsevol s' halaga de porersí devertí ja que amb totes ocasió's qui s' automovil treuré s' hen podrá aná a pasetjá per gust o per fe excursió's, axí es que, endevant, beguém Ron sense peresa que la jent ja n' está entesa que a s' auto l' están rifant y si a n' es mitj any no surt qui es billet premiat tenia, sa rifará un altre día,

ESPECIALIDAD EN PAELLAS Y MINUTAS

Can Blanquet

Tant per menjá com dormí es qui vale a **Can Blanquet** p'fest veurá de que li ret lo que allá sa sol servi ja que sa pot anari desde que heu prengre en **Servvera** que es un cuñe de primera com altre no hen trobaréu. Es qui a **Can Blanquet** aneu veuréu que allá tot supera.

Enramadas

Merendero Buenos Aires

- de - Juan Palmer

Cap a n' es Toros anám y cuant d'allá sortirém e Bons Ayres anirém a esmolarmós es barrám y es qui un sol pich heu provant está clá que repetim y en en tení gana partim a veure en **Juan Palmer** ja que no heyá qui el super, serveix bé y no mira prim.

Bons Aires

Y a mes gran tranquilidad te sa jent que va d' gresca. Com que allá hey passa sa fresca de jent sempre está estibat però heu te ben arreglat, tant de día com de nit si cualcú está empañat davant sa jent de menjá es fácil de solventá, heu te be com vos be dit.

¡Un buen negocio!

Quiere Vd. ganar 500 pesetas

Demuestre solamente que haya en Palma otra tienda calzados que los venda a Precio fijo en mejores condiciones de Precio y Calidad que los que expenden en **EUREKA - Bolsería, 10** Frente a c' an Cetre

BON MENJA, BON JEURE, BON PREU

DIDON

Depósit S. Gibert
 Carré Sans n.º 8

Es día de sa corrida molta jent devallará y está vist, nirá a menjá a una casa acreditada y es **Suizo** aquesta vegada creísmé que estará estibat, te un servici moderat que a n' es client li va molt be, economia pot fe a mes de está ben menjat.

Didón

En **Gibert** deposit te y a caseta pot aná cuant n' haje de comená un o altre taverné y com que el fabrica bé, y com per axó que sa jent heu **Didón** a tot moment de cap a cap de setmana y avuy tot client ja el demana y gran despatx s' hen va fent.

Restaurant Suizo

Entrada Calle Rubí

Allá totes ses racció's que a sa carta heyá marcades, a mes de ben presentades son amb totes ocasió's bones de tot, juch massió's que no heyá cap **Restaurant** que vos serveixa abundant com es **Suizo** vos serveix y gran eloji es mareix es preu insignificant.

Suizo

Banquetes, Lunchs, Paellas, Servicio a la carta

Gran Café Comercio

Pedro Comas
 San Miguel n.º 1

—¿Has d'aná a n' es Toros Pau?
 —Ja es segó que hey anirém.
 —¿Ahont vols que mos vejém?
 —¿Que no saps tu Micolau que a mi sempre ma trobáu a n' es **Comers**, assegut, altre Café no he pogut trobá may a dins Ciutats per beure amb comoditat licors que et donin salud.

Comercio

—Si ti he de trobá hey ventiré.
 —Es es meu Café de tanda y no vatj a altre banda.
 —Jo també hey habitaré y qui dich que serveixen be y qui heu prova no s' hen deka.
 —Está clá, si no s' hen queixá.
 —¿Que es deu havé de queixá? Ta dich que es qui habita allá está bó, fort, sá y engreixa.

FABRICA Medina

Tenim tota clase d'articles d'SPORT de lo milló que heyá y heu cobram a un preu SIN COMPETENCIA

Visitaumós y vos convenseréu

Creísmé, que enloch com allá trobáu articles de goma. Conste que no vatj de broma ja que sa pot comprav que una pilota d'allá **Same**, que es acreditada per fe una bona jugada baratissim l'obtdreú y p'enloch la trobaréu que sia garantísada.

Axi es que es jugadós que ja a bona altura están si n' han masté cap, prest van cap a veure en **Jordi es Ros**, un dependent molt curios que amb sos preus es moderat dona article reforat y es gust d' es client endevina. D'ets articles d' en **Medina** ningú may s' hen ha queixat.

Venta al detall: Colón, 31 y 33 y Jaime II, 90 y 92

Teléfono 33

Ca S'Arrossé - Jaime II - 114 - (Frente al Aguila)

Sopes flescades, bessó, bon formatje, bacallá, legum de lo superi, ferina, ordi, segó, sopa, botifarra, pá.

ous, sucfe, espicis, siuró's, cera, licors, de tot te y poréu posá massió's que estoviau molts de vellóns comprant a **Ca S'Arrossé**.

Inimitable, colosal y única TORRADORA de Café y Bassó, de nova y gran invenció

Cap allá

Va sa jent catalinera a comprá a **Can Alemany** y es cosa que no es estrañ ja que heu te tot de primera y economia entera fa sa jent d'avuy en dia a sa seua **Droguería** lo milló d' es carré **Gran**. D' en **Biel** no s' hen queixerán serveix bé y amb garantia.

Fonda "El Perú,"

Cubéts amb economia y que vos poréu omplí, sinó, prováu d'anari avuy o be un altre día ja que en **Sansó** no es desvia, dona un menjá molt variat que no resulta pesat degut a sa variació y a mes, te en **Juan Sansó** un cuipé privilegiat.

Antonio Juan

Herrería 54, Teléfono 41. --Básculas-- Romanas, Balanzas, Pesas y Medidas, Arcas para caudales, etc., etc.

Es día que compraréu a caseta una **Balança**, es clients tendrán ja confiansa que no los enganaréu, aa parroqui aumentaréu, doblareu es capital ja que es botigúe formal que a n' es client d' es pes no róba porta uberta per tot troba, da es pes es lo principal.

Pesas y Medidas

¿Y com el poréu doná si males éines teniu? A **Can Toni Juan** partim segús que hey heu de trobá bons pesos, puesto que allá no s' ha enganat may ningú, y qui un pes d'allá s' hen du també una báscula hey compte, es material mal rompe, bon fet, etsacte y segó.

¡Oigan!

Fil y cotó de primera a **La Gentil** trobaréu y no vos na queixaréu ja que diu tota calsera que lo d' en **Vives** supera de molt a tot lo demés axí es que feis s' accés cuant n' hajeu d' aná a comprá seguríssim de que allá estoviaréu dobbés.

Y de moda

N'Estarcías fa un calsat però de primera bona y amb ell tant homo com dona, vos dich que en queda encantat, es un calsat reforat que no el veis espenat may y ja poréu fe s' ensay cualsevol día vulguéu. Se cert que declareréu que es d' éil es milló trebaya.

¡Chauffeurs!

Spidoleine es éil bó com d' altre no hen trobaréu. Y no basta que creguéu amb lo que vos diga jo, provau lo y fora pó veuréu com es de primera, que es un éil que supera a tot lo avuy conegut y está ben regonescut que es de marca verdadera.

Bona panxada

Amb **Fonda**, res trobaréu com lo de **Can Ballester** perque no heyá qui el super ja que allá vos ompliréu, pocn cosa pagaréu. **Can Perico** es vuy en día hont amb mes economia vos serveixen bon menjá y es cuiné que te en **Julia** per ningú es retiraria.

Bona sort

A **Can Aloy** habitáu ja que es café de primera. Per ses festes de Sant Pera estibat com no ignoráu, una copa demanáu, vos dotarem un billet y vos na d' eis es rolet quant veis que heu sortit d'apuros trequent es 14 duros que ja es un bon regaléu.

Suscripciones

—Vatj a fe una suscripció.
 —Y ahont ta suscrius **Geroni**?
 —Es **Kiosco** que heyá milló es es d' en **Tomea Pastó** de sa **Piazza Sant Antoni**.

Baranadillos

A **Can Perantoni** va qui vol fe un baranadillo o sinó un soparillo segú que no ha de gastá lo suficient per quebrá ja que amb gran economia vos serveix avuy en dia el gran **Toni Valdevieso** que es amante del **Progreso**, serveix barato y no fia.

Lo increib'e

Menjaré de lo milló si a sa **Fonda El Siglo** anáu, ja que allá vos atipiu amb un menjá superió y es alló sens discussió sa casa milló que heyá, que dona mes bon menjá y que mes net heu trebaya. Tothóm que un pich heu ensayat enloch mes ja vol aná.

¡Pueblol

Formatje y ous bons tendrá qui sa vulga distingí cuant venja de cap a mi y a n' es meu trast comprará, com lo meu, ja res heyá ja que un **ou nial** no passa, **formatje**, de bona classe, pocn cosa pagaréu. **Can Perico** es vuy en día hont amb mes economia vos serveixen bon menjá y es cuiné que te en **Julia** per ningú es retiraria.

Novedades

Le Printemps per novedades es sa casa acreditada, sa tenda garantísada, hont es clients que hey han amn may d' el mon s' hen han queixerán puesto que en **Toni Maria Fuster**, amb economia jenero sol despatxá y com **Le Printemps** heyá altre tenda avuy en dia.

Imp. Independencia